

2. Аронов Д.М. Влияние физических тренировок на физическую работоспособность, гемодинамику, липиды крови, клиническое течение и прогноз у больных ишемической болезнью сердца после острых коронарных событий при комплексной реабилитации и вторичной профилактике на амбулаторно-поликлиническом этапе / Д.М. Аронов, В.Б.Красницкий, М.Ч. Бубнова и др. // Кардиология, 2009. – № 3. – С.49-56.
3. Арутюнов Г.П. Кардиореабилитация / Г.П. Арутюнова. // М. : МЕДпресс-информ, 2013. – 336с.
4. Кардиореабилитация: практическое руководство / Под ред Дж. Ниебауэра; пер. с англ., под ред. Ю.М. Позднякова. – М.: Логосфера, 2012. – 328 с.
5. Мисюра О.Ф., Шестаков В.Н., Зобенко И.А., Карпуха А.В. Санаторная кардиологическая реабилитация / О.Ф. Мисюра, В.Н. Шестаков, И.А. Зобенко, А.В. Карпухин.// СПб.:СпецЛит, 2013 – 192 с.
6. Шамес А.Б. Ишемическая болезнь сердца у женщин / А.Б. Шамес // М. : Издательство «БИНОМ», 2013. – 176с.
7. Berger J.S., et al. Sex differences in mortality following acute coronary syndromes. JAMA 2009; 302: 874-882.
8. Guidelines on myocardial revascularization The Task Force on Myocardial Revascularization of the European Society of Cardiology and the European Association for Cardio-Thoracic Surgery. //Eur Heart J – 2010. - Vol. 31. – P. 2501-2555.
9. Lansky AJ, Pietras C, Costa RA, et al. Gender differences in outcomes after primary angioplasty versus primary stenting with and without abciximab for acute myocardial infarction: results of the Controlled Abciximab and Device Investigation to Lower Late Angioplasty Complications (CADILLAC) trial Circulation 2005;111:1611-1618.
10. Okin P. All-cause and cardiovascular mortality in relation to changing heart rate during treatment of hypertensive patients with electrocardiographic left ventricular hypertrophy. / P.Okin, S.E.Kjeldsen, S.Julius, et a. //Eur Heart J – 2010. doi:10.1093/eurheartj/ehq225.
11. Reil J.C. The role of heart rate in the development of cardiovascular disease. /J.C. Reil, M. Böhn //Clin Res Cardiol – 2007. – Vol. 96. – P. 585-592.
12. World Health Organization Statistical Information System 2008. www.who.int/whosis.
13. World health statistics 2006. World Health Organization. Geneva, 2006: 77p.

Имеридзе М. Б.

«Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ ЩОДО ФЕНОМЕНУ «МЕДІА» ЯК ПЕДАГОГІЧНА УМОВА ФОРМУВАННЯ МЕДІАОСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

У статті висвітлено особливості процесу систематизації знань студентів щодо феномену «медіа» як однієї з педагогічних умов, що забезпечує формування медіаосвітньої компетентності майбутніх учителів. Представлено специфіку побудови елективних (спеціальних) курсів для студентів бакалаврату.

Ключові слова: *медіа, медіаосвітня компетентність, систематизація знань, педагогічна умова, майбутні вчителі.*

Имеридзе М. Б. Систематизация знаний студентов о феномене «медиа» как педагогическое условие формирования медиаобразовательной компетентности будущих учителей. *В статье представлены особенности процесса систематизации знаний студентов о феномене «медиа» как одного из педагогических условий формирования медиаобразовательной компетентности будущих учителей. Представлена специфика разработки элективных (специальных) курсов для студентов бакалаврата.*

Ключевые слова: *медиа, медиаобразовательная компетентность, систематизация знаний, педагогическое условие, будущие учителя.*

Imeridze M.B. Systematization of students' knowledge regarding the phenomenon of «media» which is pedagogical condition for creating mediaeducational competence of the future teachers. *The article highlights the systematization of students' knowledge regarding the phenomenon of «media» which is pedagogical condition for developing mediaeducational competence of the future teachers. Presented specifics elective (special courses) for students of bachelor's degree. Teachers apply media technologies in the course of preparation for a lesson, and also to studying of experience of colleagues, self-education, of creations of author's network content, for the organization of work of pupils in online laboratories; carrying out online of thematic or current control of knowledge, for applying in stationary training of elements of distance learning, to involvement of pupils to performance of tasks of creative or research character which provide information search in the Internet, creation of own blogs and websites, participation in telecommunication projects, network competitions and so forth. Necessary condition of systematization is promotion of the fundamental idea capable to give knowledge in logical unities. Knowledge and abilities is the effective device of thinking if in consciousness of pupils (student) they are organized in system of the interconnected concepts. Systematization of knowledge depends on an order of their studying (along with the accounting of psychology and pedagogical requirements to assimilation process). Facultative (elective) specially developed training course is a subject studied by students of higher education institutions if they want. When developing a special elective course (discipline) it is necessary to consider that knowledge is, on the one side, the condition of development of students is, with another - necessary fund, basis for their further activity. Therefore, the high level of mastering knowledge means possibility of the student freely to apply this knowledge in various conditions.*

Key words: *media, mediaeducational competence, pedagogical condition, future teachers.*

Актуальність дослідження. На думку фахівців ЮНЕСКО, саме медіаосвіта дозволить вирішити ці проблеми, оскільки вона пов'язана з усіма видами медіа (друкованими, графічними, звуковим, екранним) та різними технологіями; вона дає можливість людям зрозуміти, як масову комунікацію використовують у їх суспільстві, оволодіти навичками використання медіа при спілкуванні з іншими людьми, а також забезпечує знання того, як:

- аналізувати, критично осмислювати та створювати медіатексти;

- визначати джерела створення медіа текстів, їх політичні, соціальні, комерційні та/або культурні інтереси, контекст;
- тлумачити медіатексти та цінності, які ці медіатексти поширюють;
- відбирати відповідні медіа для створення й поширення власних медіатекстів та знаходження зацікавленої в них аудиторії;

- отримати можливість вільного доступу до медіа, як для сприйняття, так і для створення медіапродукції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано дану проблематику засвідчив, що в сучасних педагогічних дослідженнях активно розробляється концепція медіатизації системи підготовки майбутніх учителів у вишах (В. Казаков, Г. Онкович, С. Курліщук, Л. Найдонова та ін.). Водночас, педагогічні умови, які забезпечують формування медіаосвітньої компетентності майбутніх учителів малодосліджені.

Мета статті – науково обґрунтувати систематизацію знань студентів-майбутніх учителів щодо феномену «медіа» як педагогічну умову формування їх медіаосвітньої компетентності.

Теоретичне підґрунтя започаткованої проблематики підготовки майбутніх учителів до впровадження медіатехнологій та медіазасобів у навчальний процес ЗОШ міститься у наукових положеннях, що висвітлюють: особливості професійного становлення майбутнього педагога (Л. Ахмедзянова, В. Бондар, О. Дубасенюк, А. Капська, О. Киричук, В. Кузь, Н. Кузьміна, О. Мороз, Л. Нечепоренко, Д. Ніколенко, Н. Ничкало, О. Савченко, В. Сагада, В. Сластьонін, О. Тхоржевський, М. Шкіль, А. Щербаков, М. Ярмаченко та ін.); науково-теоретичні аспекти професійної освіти (С. Гончаренко, І. Зязюн, А. Ліненко, Д. Пашенко, О. Савченко, С. Сисоєва та ін.); методологічні принципи цілісного педагогічного процесу (В. Беспалько, В. Бондар, Н. Кузьміна, О. Міщенко, В. Семиченко та інші).

Різним аспектами компетентнісного підходу присвячено праці вітчизняних науковців, як: І. Беха, О. Біди, Ж. Гориної, О. Гури, І. Зязюна, Я. Кічука, В. Кременя, А. Кузьмінського, З. Курлянд, Н. Ничкало, О. Овчарук, Н. Побірченко, О. Пометун, О.Я. Савченко та багатьох інших. Відповідно сучасним науково-методичним джерелам, медіакомпетентність – розуміння видів медіа та їх впливу на людину і суспільство; медіакомпетенція – вміння користуватись різними медіатехнологіями, вести пошук необхідної інформації, робити правильний вибір її та створювати медіапродукти [4, с.48]. Змістовий і процесуальний бік професійного становлення майбутніх фахівців у процесі навчання у вищому навчальному закладі спрямовується, насамперед, на здобуття певних знань, умінь та навичок що забезпечують формування відповідних підструктур компетентності. В аспекті формування медіаосвітньої компетентності майбутніх учителів саме набуття знань щодо специфіки феномену «медіа» та особливостей її ефективного впровадження в майбутній професійній діяльності набуває особливого значення.

Для позначення активного впливу на процеси формування складних конструктів, специфіку яких відображає поєднання знань, умінь, мотивації, готовності та внутрішніх рис особистості використовується поняття «педагогічна умова».

У довідковій літературі «умова» розуміється як:

- 1) обставина, від якої що-небудь залежить;
- 2) правила, встановлені в якій-небудь галузі життя, діяльності;
- 3) обстановка, в якій що-небудь відбувається [6].

Аналіз позицій різних дослідників щодо визначення поняття «педагогічні умови» дозволяє виділити ряд положень, важливих для нашого розуміння даного феномена:

- 1) умови виступають як складовий елемент педагогічної системи (зокрема і цілісного педагогічного процесу);
- 2) педагогічні умови відображають сукупність можливостей освітньої (цілеспрямовано конструюються заходи впливу та взаємодії суб'єктів освіти: зміст, методи, прийоми і форми навчання і виховання, програмно-методичне оснащення освітнього процесу) і матеріально-просторового (навчальне та технічне обладнання, природно-просторове оточення освітньої установи тощо) середовища, що впливають позитивно чи негативно на її функціонування;
- 3) у структурі педагогічних умов присутні як внутрішні (що забезпечують вплив на розвиток особистісної сфери суб'єктів освітнього процесу), так і зовнішні (сприяють формуванню процесуальної складової системи) елементи;
- 4) реалізація правильно обраних педагогічних умов забезпечує розвиток і ефективність функціонування педагогічної системи [5, с.167]

Таким чином, результати комплексного аналізу дозволяють зробити висновок, що поняття «умова» є загальнонауковим, а його сутність в педагогічному аспекті може бути охарактеризована кількома положеннями:

1. Умова є сукупність причин, обставин, яких-небудь об'єктів, тощо;
2. Позначена сукупність впливає на розвиток, виховання і навчання людини;
3. Вплив умов може прискорювати або уповільнювати процеси розвитку, виховання і навчання, а також впливати на їх динаміку і кінцеві результати [1].

Проблема реалізації курсів інтегративних навчальних та фахових дисциплін представлена дослідженнями вітчизняних та зарубіжних дослідників В. Андрущенко, Г. Балл, В. Бевз, В. Безрукова, М. Берулава, В. Бобров, Н. Воскресенська, К. Волинець, Р. Гуревич, А. Данилюк, Ю. Дик, Л. Каніщенко, Б. Комісаров, О. Кульчицький, С. Клепко, І. Козловська, Я. Кміт, В. Ільченко, Е. Лузік, М. Махмутов, В. Моргун, А. Пінський, Л. Тарасов, Ю. Тюнников, А. Усова, А. Хрипкова та ін.

Науковець Д.Чернілевський [9] пропонує використовувати навчально-виховний потенціал як системи нормативних фахово-орієнтованих дисциплін у вишах, так і *доповнювати перелік навчальних курсів спеціальними модульними дисциплінами-спецкурсами*. В цьому контексті автор послуговується термінологічним сполученням «професійно-методична підготовка», як вид професійної підготовки, що є, за визначенням Д.Чернілевського, *інтегратором* предметних, загальнопрофесійних і загальнокультурних компетентностей і ціннісних орієнтацій студента на актуальному рівні. Що ж до української системи освіти, то при усьому можливому збереженні її своєрідності, реалізація цілей Болонського процесу, тим не менше, вимагає досить серйозних змін усій освітньої парадигми. Необхідними є перетворення у підході до навчання, що торкаються, передусім, перенесення акценту з процесу й технології на його результати, зміни ролі викладача, концентрації уваги на студентах.

На нашу думку, збагачення змісту нормативних дисциплін для студентів-майбутніх учителів інформацією щодо феномену «медіа» сприятиме вибудові на заняттях особливого навчального медіапростору, який спонукатиме студентів до активного включення до розробки власної медіапродукції навчального характеру, усвідомлення ними значення та потенційних можливостей

медіазасобів для майбутньої професійної діяльності. Медіапростір є синтетичним поняттям, яке інтерпретується у межах трьох концептів: фізичного простору, соціального простору, символічного простору. Безпосередньою соціальною основою формування та функціонування медіапростору є соціальний простір, а безпосередньою основою його аналізу є соціально-філософські теорії, що аналізують соціальний простір та медіа інформаційного. У цьому медіапросторі студенти відпрацьовуватимуть уміння та навички впровадження медіатехнологій, набудуть досвіду розробки власних медіапродуктів.

Факультативний (елективний) спеціально розроблений навчальний курс є навчальним предметом, що вивчається студентами вишів за бажанням, з метою поглиблення й розширення наукових і прикладних знань [2].

При розробці спеціального елективного курсу (дисципліни) слід ураховувати, що знання виступають, з одного боку, умовою розвитку студентів, з іншого – необхідним фондом, базисом для їхньої подальшої діяльності. Тому, високий рівень оволодіння знаннями означає можливість студента вільно застосовувати ці знання в різних умовах.

Розгорнуто зміст та параметри *систематизації знань* представлено С. Гончаренко у такий спосіб [7]. Систематизація є розумовою діяльністю, в процесі якої розрізненні знання щодо предметів (явищ) об'єктивної дійсності зводяться в єдину наукову систему, тобто встановлюється їхня єдність на основі обраного принципу. Процесу систематизації передують процеси класифікації та синтезу істотних властивостей певної об'єктивної системи. Необхідною умовою систематизації є висунення фундаментальної ідеї, здатної привести знання до логічної єдності. Вихідним пунктом процесу систематизації є прийняття певних принципів, що формують фундаментальну ідею. Знання і вміння лише тоді є дійовим апаратом мислення, продовжує автор, коли у свідомості того хто навчається (студента) вони організовані в систему взаємопов'язаних понять. Саме від порядку їх вивчення (одночасно з урахуванням психолого-педагогічних вимог до процесу засвоєння) залежить систематизація знань. Таким чином, на думку дослідника, *систематизація знань є засобом підвищення ефективності процесу навчання*.

Виходячи з думки провідних дидактів М.Скаткіна, І.Лернера, М.Данилова, засвоєння знань і способів діяльності відбувається на трьох рівнях: усвідомленого сприйняття і запам'ятовування, яке зовні проявляється в точному чи близькому відтворенні; у використанні знань за зразком чи в схожій ситуації; в творчому застосуванні знань [5].

Підсумовуючи, можна зробити *висновки* про те, що модульна система організації навчально-виховного процесу принципово відрізняється від традиційної донедавна системи. Зміст навчання поданий у цілісних завершених самостійних модулях, які одночасно є банком інформації і методичними вказівками щодо її застосування. В основі такої підсистеми навчання лежать суб'єкт-суб'єктні стосунки між викладачем і студентами і цим забезпечується самостійність, усвідомлене досягнення певного рівня в навчанні. Стосунки між учасниками педагогічного процесу набувають характер співпраці, а управлінська діяльність на всіх рівнях трансформується із суб'єктивно-об'єктивних в суб'єктивно-суб'єктивні на рефлексивному підґрунті. Таким чином, систематизація та узагальнення знань студентів щодо феномену «медіа» позитивно впливає на когнітивний компонент медіаосвітньої компетентності майбутніх учителів, а відтак визначено як педагогічну умову формування медіаосвітньої компетентності майбутніх учителів у процесі фахової підготовки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Беньковська, Н. Б. Теоретичні підходи щодо професіоналізації особистості: зб. тез наук. роб. учасників X міжнар. науково-практ. конф. «Образование и наука без границ», (7–15 грудня 2014 р., м. Пшемишль (Польща)). – Пшемишль, 2014. – С. 17–19.
2. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Видання друк, доповнене й виправлене / С. У. Гончаренко. – Рівне: Волинські обереги, 2011. – 552 с.
3. Медіакультура особистості; соціально-психологічний підхід: навчально-методичний збірник / О. Т. Барішпольця, Л. А. Найдюнова, Г. В. Мироненко, О. Є. Голубева, В. В. Різун та ін.; За ред. Л. А. Найдюнової, О. Т. Барішпольця. – К.: Міленіум, 2009. – 440 с.
4. Медіаосвіта та медіаграмотність : Підручник // Редактор-упорядник В. Ф. Іванов, О. В. Волошенко; За науковою редакцією В. В. Різун – Київ: Центр вільної преси, 2012. – 352с. [рекомендовано міністерством освіти і науки, молоді та спорту України]
5. Неперервна професійна освіта: філософія, педагогічні парадигми, прогноз: Монографія / В. П. Андрущенко, І. А. Зязюн, В. Г. Кремень, С. Д. Максименко, Н. Г. Ничкало, С. О. Сисоєва, Я. В. Цехмістер, О. В. Чалий / За ред. В. Г. Кременя. – К.: Наукова думка, 2003. – 853 с.
6. Ожегов С. И. Словарь русского языка: около 53000 слов / С. И. Ожегов [под ред. Л. И. Скворцова]. – [24-е изд.]. – Москва: ООО «Издательство Оникс»: ООО «Издательство Мир и образование», 2007. – 640 с.
7. Професійна освіта: Словник / Уклад. С. У. Гончаренко та ін. / За ред. Н. Г. Ничкало. – К.: Вища школа, 2000. – 380 с.
8. Сніговська О. В. Вдосконалення професійної діяльності педагога в руслі технологізації навчального процесу / О. В. Сніговська // Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Педагогічні науки. – 2011. – Вип. 97. – С. 272-274.
9. Чернилевский Д. В. Дидактические технологии в высшей школе: Учебное пособие для вузов / Д. В. Чернилевский // М.: ЮНИТОДАНА, 2002. – 437 с.

Крилов А. Г.

Національний технічний університет України "КПИ"

П'ЯТЬ БАЗОВИХ ВПРАВ ДЛЯ ЗРОСТАННЯ М'ЯЗІВ

Рухи важкоатлета під час піднімання штанги великої ваги є дуже складними не тільки у зв'язку з особливостями м'язової діяльності, умовами її здійснення, але й через обмеження правилами змагань. Піднімання штанги максимальної ваги можливе тільки за раціонального розподілу зусиль під час виконання вправи, раціональної траєкторії піднімання штанги. Все це потребує добре відпрацьованої програми рухів. В даній статті розкривається питання про найбільш оптимальні умови прояву